

Zavallı Ve Çilekeş Babam

– Yazan Adam · 14 Ekim 2014

Henüz...

Sendelediğim yıllardı!

Sevgili babam,

Takatinin son demlerini yaşıyordu!

Kolay değil, yorulmuştu!

İhtiyaç sahibi,

Olmamıza rağmen,

Emekli olacağım diyordu!

Konu komşu, akraba

Ve her bir dost,

Sakın ha!

Emekli olma diyorlardı!

Henüz

Neyi düşüneceğimi!

Bilmediğimden!

Sadece bakıyor ve dinliyordum!

Zavallı babam,

Öyle hiddetleniyordu ki,

Ağzından çıkanı,

Kulağı duymuyordu!

Haklıydı belki,

Günlerden bir gün,

Sefertasıyla!

Yemek götürmüştüm.

Babamı, kan ter içinde görmüştüm!

Sümer

Bez fabrikasında çalıştığından

Ve çok saf bulunduğundan!

En ağır işi, samimiyetin

Ve sadakatin,

Anıtı durumunda,

Bulunan, babama vermişlerdi!

O yıllarda sürekli bir iş,
Aslanın, midesindeymiş!
Canım babamda, bir vasıf yok,
Cevvallik, asla bulunmuyordu.

Hamiyet
Ve hakkaniyete,
Düşkünlüğü bilinmiyordu!
Hak ve hukukun,
Ne olduğunu kestiremiyor!
Zavallı babam, her ne derlerse,
Öylece inanıyor ve yapıyordu.

Merhamet
Hissi bulunmayanlar,
Uyanıklığı marifet sayanlar!
Kendişlerini dahi, fütursuzca!
Gariban babama, yaptırıyorlardı!

Zavallı babam,
Kan ter içinde kalmaz mı?
İşten geldiğinde,
Kahvaltı dahi yapamazdı!
Gelir gelmez uyur ve yatardı!

Oturduğumuz ev,
Bir odadan müteşekkildi!
Abdesthane,
Bahçenin en sonundaydı!
Bir zaman sonra dolan,
Fosseptik çukuruna!
Bir temizlik yapmak,
Gerekmekteydi!

Çatık kaşlı
Büyük babam,
Belediye yerine!

Zavallı babama,
Talimat yağdırırdı!
Naçar kalan babam,
Yarı uykulu kalkardı!
Bir bizlere bakardı!
Ve birde fosseptik çukuruna!
Başı önüne düşerdi!
Öylece kalakalırdı!

Annem,
Haydi, efendi,
Babam kızar derdi!
Babam, sana da, babana da,
Diyerek, bazen sallardı!
Dayanamazdı,
Sendeleyerek kalkardı!
Ağır ve aksak,
Çukurun yanına varırdı!
Eline verilen bir teneke,
Doldur ve boşalt komutundaydı!

Çilekeş
babam, naçardı!
Çocuklarının hatırına, hep yapardı!

Bir gün
Abdest haneye gittiğimde,
Kömürlüğün önünde!
Bir miktar para gördüm,
Öyle oldum ki, sevinçle doldum!
Eğilip aldım, etrafa baktım,
Gören kimse olmayınca,
Usulca, cebime koydum!

Sessiz
Ve derinden,
Kimseye haber vermeden,
Sokağa daldım!
Bir solukta, süratle koşarak,

Bakkalda yerimi aldım!
Bir miktar fıstık ve birde,
Şeker sucuğu aldım!

Bir miktar
Yedim ve doğruca,
Fabrikanın yoluna koyuldum!
Babama vermeliydim, bunları,
En çok o hak ediyordu!

Arka sokaktaki,
Mahalle komşumuz, Derviş amca!
Hayırdır, bu saatte nereye,
Diyerek, ahvalimi soruyordu!
Babama gidiyorum,
Ona yiyecek götürüyorum!
Öylemi aferin,

İstersen
Sen oraya kadar yorulma!
Ben onun yanına gidiyorum,
Sakın merakta kalkma!
Senin aldıklarını, kendisine,
Teslim eder, anlatırım dedi!
Peki dedim, ona inandım,
Nede olsa koskoca bir amcaydı!

Sevinçle
Hemen yanından ayrıldım,
Hayal etmeye başladım!
Yiğit babam, kim bilir nasıl sevinecek,
Merakının hazzıyla, yutkundum!
Eve doğru geldiğimde,
Ablam arkadaşıyla, beni arıyormuş!
Azar işittim ve ne olduğunu,
Merak ettiğimden sordum!
Ketum kesildiler, dudakları,
Dahi hiç kıpırdamıyordu!

Ters giden
Bir şeyler olduğunu,
İdrak ediyordum!
İliklerime işliyordu!
Odaya girdim ki,
Annem çok celalliydi!
Bileğimden tutar tutmaz,
Alaşağı etti, biraz çırpıttıktan sonra!
Nihayet, sual etmeye başladı!

Her şeyi,
Olduğu gibi bir solukta!
Anlatıverdim korkusuzca,
Derviş amcayla gönderdim babama!
Dedim, fakat annem ablama,
Bunu hemen götür bakkala!
Diyerek, kesin bir talimat verdi!
Bakkalın söylediklerine inanacaktı!

Şükürler
Olsun ki, bakkal,
Amca merhamete geldi!
Ablama çocuğun bir suçu yok,
Olduğu gibi doğru dedi!
Nihayet yeniden evimize,
Geldik ve anneme bilgi verdik!
Annem yeniden çırpıtmaya başlamıştı,

Canım
Çok yanıyordu!
Gözyaşlarım, yanaklarımdan
Teklifsizce akıyordu!
Kim bilir, artık ağlayamam,
Sinemin kireçlenmesindendi!
O bulduğum para,
Annemin, taksit parasıymış!
Nerden bilirdim, hiç bilseydim,
Bunları yaşar mıydım?

Hayatımda,
İlk kez denk gelen,
Parayı, nasıl harcamalıydım!
Hiç mi babamı sevindirecek,
Bir eylem yapamazdım!
Çilekeş babam,
Eve gelmişti, ona bakıyordum!
Hiçbir ses çıkmadı!
Yatağına, yatmaya yöneldi!

Dayanamadım,
Yutkunarak sordum.
Baba sana!
Derviş amcayla, fıstık
Ve şeker sucuğu yollamıştım!
Aldın mı? Babam,
Garip bir şekilde,
Bana baktı!
Neden bahsettiğimi,
Sanki hiç anlamamıştı!
Yeniden denedim!

Baba sana...
Göndermiştim!
Bana, bakma gereğini duymadan,
Yatağına uzandı ve yattı!
Duygulandım!
Yorganı kaldırdım!
Baba aldın mı?
Dayanamadı!
Gözlerini açarak,
Bir kez daha baktı!
Biraz durakladı!
Daha sonra beklediğim meramı!

Bir çırpıda,
Ben öyle bir şey,
Almadım la noktaları!
Bir anda içim kan ağlamıştı,

Yüregim dağlanmıştı!
Amca dediđimiz,
Komřular!
Bunu yapmamalıydı!

O an,
O kadar kızmıştım ki,
Acıma hissim,
Hasara uğradı!
Artık amcalara!
Ön yargılarımla,
Bakıyordum!
Derviş amca,
Terki diyar etti,
Fakat hala hakkımı!
Helal etmiyorum!
Çünkü! Güven duygumu çalmıştı!

Mustafa Cilasun